

[Per Hækkerup.]

tivering herfor er en helt anden. På samme måde som man kan sige, at hovedproblemet i den økonomiske politik i sommeren 1957 var at få standset forringelsen af landets valutastilling, hvilket er sket i ganske bemærkelsesværdig grad siden da, kan man sige, at hovedproblemet i vor økonomiske politik i denne periode er at stimulere den økonomiske aktivitet, og det betyder ikke mindst at gennemføre en forøget produktion inden for industrien og beslægtede erhverv. Det er velkendt, at en industriel ekspansion stiller store krav til investeringerne, og selv om vi har kunnet notere en glædelig stigning i den samlede opsparing, både den private opsparing og den opsparing, der sker via de offentlige kasser, må man regne med, at den samlede opsparing stadig ikke er tilstrækkelig til at kunne klare en industriel ekspansion i den takt, som vi kunne ønske os.

Hvis det offentlige i sin investeringspolitik måtte søge det private kapitalmarked, ville det naturligvis betyde, at de lånemuligheder, der blev tilbage for det private erhvervsliv, indskrænkedes tilsvarende. Derfor betyder optagelsen af lån i udlandet, at det offentlige kan undlade for det lånte beløbs vedkommende at søge det private kapitalmarked, og det betyder atter, at det bliver lettere for det private erhvervsliv at få tilfredsstillet sit kreditbehov, end det ville være, hvis staten skulle søge hele sit kreditbehov dækket i hjemlandet. Det her foreliggende forslag vil derfor i meget høj grad kunne bidrage til at forøge den almindelige økonomiske aktivitet herhjemme.

Jeg vil også gerne pege på, at internationale organisationer, som regelmæssigt bedømmer Danmarks økonomiske stilling, har anvist vort land at søge den vej. Det er kun få dage siden, Den europæiske økonomiske Samarbejdsorganisation, OEEC, i sin årsrapport ytrede sig om den økonomiske stilling i Danmark og de økonomiske fremtidsudsigter. De bemærkninger, årsrapporten indeholdt, de konklusioner, organisationens sekretariat er nået frem til med hensyn til Danmarks økonomiske fremtidsudsigter, er helt på linje med motiveringen for optagelsen af dette statslån. Det siges udtrykkeligt i organisationens beretning, at det må tilrådes den danske stat at søge

kreditmulighederne i udlandet udnyttet, under henvisning til, at opsparingen i Danmark ikke er tilstrækkelig til at kunne klare den forøgede investering, som en ekspansion forudsætter, og under henvisning til, at Danmarks kreditværdighed i udlandet må siges at være særdeles pæn. Der ligger i bedømmelsen og i den konklusion, organisationen har foretaget, en gunstigere vurdering af landets økonomiske situation og fremtidsmuligheder, end vi måske har været vant til i de senere år; jeg finder det derfor helt rimeligt, at den højtærede finansminister, jeg havde nær sagt følger det råd, der her er kommet fra OEEC, og søger at styrke vor kapitalmæssige stilling ved optagelsen af de foreslåede udenlandske statslån.

Thorkil Kristensen: Der kan efter venstres mening ikke rejses principielle indvendinger mod, at Danmark optager udenlandske lån i den foreliggende situation, når formålet er at anvende midlerne til produktive investeringer af de typer, som er nævnt i lovforslaget. Vi møder derfor med en principielt velvillig indstilling.

Der er imidlertid enkelte bemærkninger, jeg gerne vil gøre vedrørende spørgsmål, som vi ønsker drøftet nærmere i finansudvalget, hvortil vi derfor ønsker lovforslaget henvist.

Renten forekommer os at være temmelig høj. Den er endogså høj i forhold til renten i Danmark i øjeblikket, som jo ellers har ligget højt i forhold til de fleste landes, navnlig De Forenede Staters. Jeg mener også at vide, at der i den senere tid i Amerika er sluttet overenskomster om lån på gunstigere vilkår end dem, der her er tale om; vi ønsker derfor, at man under drøftelserne i finansudvalget undersøger, om der måtte være billigere lånemuligheder end de her foreliggende. Det virker på forhånd overraskende, at renten skal være omkring 6 pct.

I øvrigt er lånet ifølge bemærkningerne knyttet særlig nøje til to bestemte formål. Det ene er anskaffelsen af visse lokomotiver til statsbanerne. Da dette i og for sig er et bevillingsspørgsmål, og da det er ønskeligt at overveje, i hvilket tempo sådanne lokomotiver bør anskaffes, og om det netop bør være den type, som her er antydnet, ønsker vi også dette inddraget under drøftelserne.